

POSTANOWIENIE

Dnia 7 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu, Wydział XV Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Michał Wysocki (spr.)

Sędziowie: SO Agata Szlingiert

SO Anna Paszyńska-Michałowska

po rozpoznaniu w dniu 7 marca 2014 r. w Poznaniu

na posiedzeniu niejawnym sprawy egzekucyjnej

z wniosku dłużniczek A. R.i M. K.o obniżenie opłaty egzekucyjnej w sprawie Km (...)

przy udziale wierzyciela (...) Bank SA w W.

na skutek zażalenia dłużniczek

na zarządzenie Przewodniczącego – Sędziego Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu

z dnia 4 stycznia 2014r.

w sprawie o sygn. II Co 1480/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO A. Szlingiert SSO M. Wysocki SSO A. Paszyńska - Michałowska

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 4 grudnia 2013r. Sąd Rejonowy oddalił wnioski dłużniczek o obniżenie opłaty egzekucyjnej. Na powyższe postanowienie dłużniczki wniosły zażalenie.

Zarządzeniem z dnia 4 stycznia 2014r. pełnomocnik skarżących dłużniczek został zobowiązany do uiszczenia opłaty sądowej od zażalenia, w wysokości 30 zł w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia zażalenia.

W uzasadnieniu zarządzenia wskazano, że podstawę prawną powyższego wezwania stanowi przepis art. 14 ust. 3 w związku z art. 3 ust. 2 pkt. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010r., Nr 90, poz. 594 ze zm. – dalej uksc). Wprawdzie przepisy ustawy nie wymieniają osobno opłaty od zażalenia na postanowienie w przedmiocie obniżenia opłaty egzekucyjnej, jednakże zażalenie takie podlega opłacie. Wynika to z ogólnej reguły, zawartej w przepisie art. 3 ust. 1 uksc, według której opłacie podlega pismo, jeżeli przepis ustawy przewiduje jej pobranie. W przepisie art. 3 ust. 2 pkt. ustawy przewidziano, że opłacie podlega zażalenie. Z kolei w unormowaniu zawartym w art. 95 ust. 1 oraz 2 uksc, ustawodawca określił wyjątki od tej zasady, wymieniając zażalenia, od których nie pobiera się opłaty. Wśród tych zażeń nie wymieniono zażalenia na postanowienie w przedmiocie obniżenia opłaty egzekucyjnej. W szczególności zaskarżone postanowienie nie należy do kategorii postanowień wymienionych w art. 95 ust. 2 pkt. 1 uksc. Należy mieć na względzie, iż ustawa nie wspomina nic o opłacie od wniosku obniżenie opłaty egzekucyjnej, należy więc przyjąć, że od takiego wniosku nie pobiera się

żadnej opłaty. Jak już wyżej zostało wskazane, przedmiotowe zażalenie podlega opłacie sądowej, a ponieważ ustawa nie przewiduje tutaj stawki szczególnej, pobiera się od niego opłatę podstawową (art. 14 ust. 3 uksc).

Z powyższym rozstrzygnięciem nie zgodziły się dłużniczki A. R. i M. K., które złożyły zażalenie, zaskarżając je w całości i wnosząc o jego uchylenie. W/w zarządzeniu zarzuciły one naruszenie przepisów postępowania tj. art. 20§1 uksc poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i ustalenie, że opłata od zażalenia wynosi 30zł w sytuacji, gdy zażalenie nie podlegało opłacie.

W uzasadnieniu zażalenia skarżące podniosły, że żaden przepis ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nie wskazuje jednoznacznie obowiązku uiszczenia opłaty od zażalenia wniesionego na postanowienie wydane w przedmiocie wniosku o obniżenie opłaty stosunkowej w postępowaniu egzekucyjnym. Tym samym kuriozalne jest przyjęcie, iż w niniejszej sprawie opłata od zażalenia winna wynosić 30zł. W ich ocenie niniejsze zażalenie nie podlega żadnej opłacie, skoro i sam wniosek takowej opłacie nie podlegał. Sytuację w której dłużnik składa wniosek w oparciu o art. 49 ust. 7 uksc należałoby traktować tak samo jak w przypadku złożenia przez stronę wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych ze względu na fakt, iż nie jest ona w stanie ich ponieść bez uszczerbku koniecznego utrzymania.

Z ostrożności procesowej skarżące podkreśliły, iż w rzeczywistości do wniosku niniejszego stosuje się przepisy dotyczące skargi na czynność komornika, jednakże przepisy te należy odnieść wyłącznie do zachowania warunków formalnych wniosku i toku samego postępowania tj. wskazania wysokości określonej opłaty, zakresu jej obniżenia, uzasadnienia, dołączenia załączników, ewentualnych pełnomocnictw tak jak w innych pismach procesowych oraz terminu określonego komornikowi do ustosunkowania się do wniosku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wbrew twierdzeniom skarżących, wydając zaskarżone zarządzenie Przewodniczący prawidłowo zobowiązał pełnomocnika skarżących do uiszczenia opłaty sądowej od zażalenia w wysokości 30zł i to pod rygorem odrzucenia zażalenia. Nie budzi wątpliwości, że żaden z przepisów ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nie przewiduje wprost obowiązku uiszczenia opłaty od wniosku dłużnika o obniżenie opłaty egzekucyjnej, o którym mowa w art. 49 ust. 7 uksc. Nie przesądzając jednak tego, czy obowiązek uiszczenia opłaty sądowej od takiego wniosku istnieje, czy też nie (nie jest to bowiem przedmiotem niniejszej sprawy), stwierdzić należy, że nie jest jednak tak, jak twierdzą skarżące, że obowiązek uiszczenia opłaty sądowej nie istnieje w przypadku wniesienia zażalenia na postanowienie oddalające wniosek o obniżenie opłaty egzekucyjnej. Sąd II instancji podziela stanowisko wyrażone w uzasadnieniu zaskarżonego zarządzenia, zgodnie z którym w przypadku wywiedzenia zażalenia w toku postępowania wywołanego przedmiotowym wnioskiem, konieczne jest uiszczenia opłaty sądowej w wysokości 30zł, i to na podstawie art. 14 ust. 3 w zw. z art. 3 ust. 2 pkt 2 uksc. Zgodnie z brzmieniem art. 3 ust. 1 uksc, pismo podlega opłacie jeżeli ustawa przewiduje jej pobranie, natomiast w art. 3 ust. 2 pkt 2 uksc wskazano, że opłacie sądowej podlega pismo w postaci zażalenia. Skoro Sąd I instancji przyjął, że dłużniczki nie były zobowiązane do uiszczenia opłaty sądowej od wniosku, to jako podstawa obliczenia opłaty od zażalenia, nie może w tym wypadku znaleźć zastosowania przepis art. 19 ust. 3 pkt 2 w związku z art. 20 ust. 1 uksc. W tej sytuacji trafnie ustalono natomiast, że opłata sądowa od zażalenia obciążająca dłużniczki, winna zgodnie z art. 14 ust. 1 i 3 uksc wynosić 30zł. Podkreślić w tym miejscu należy, iż wśród zażaleń, co do których ustawodawca przewidział zwolnienie z obowiązku uiszczenia opłaty sądowej (art. 95 ust. 1 i 2 uksc), nie wymieniono zażalenia na postanowienie w przedmiocie obniżenia opłaty egzekucyjnej - w szczególności zaskarżone postanowienie nie należy do kategorii postanowień wymienionych w art. 95 ust. 2 pkt. 1 uksc. Jednocześnie stwierdzić trzeba, że brak jest jakichkolwiek podstaw do traktowania w taki sam sposób spraw, o których mowa w art. 49 ust. 7 uksc, jak tych dotyczących złożenia przez stronę wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych ze względu na fakt, iż nie jest ona w stanie ich ponieść bez uszczerbku koniecznego utrzymania. Sytuacja finansowa strony, jest tylko jedną z kilku przesłanek orzekania o obniżeniu opłaty egzekucyjnej przez Sąd. Natomiast jeżeli strona uważa, że z uwagi na swoją złą sytuację materialną nie jest w stanie uiścić kosztów sądowych - w tym wypadku opłaty sądowej od zażalenia, to zawsze ma możliwość złożenia stosownego wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych.

Mając powyższe na względzie, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 kpc w związku z art. 397 § 2 kpc i art. 398 kpc, zażalenie oddalił jako bezzasadne.

SSO A. Szlingiert SSO M. Wysocki SSO A. Paszyńska - Michałowska

Zarządzenie:

1. postanowienie odnotować i zakreślić w „Cz”;
2. odpis postanowienia doręczyć pełn. dłużniczek;
3. po nadejściu ZPO akta zwrócić do SR Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu.

Poznań, dnia 7 marca 2014 r.

SSO M. Wysocki